

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 4T/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518010132
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Sonderlichová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7518010132.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, samosudcom Mgr. Ivetou Sonderlichovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.09.2018 v Košiciach

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

K. F. - nar. XX.XX.XXXX v Košiciach, trvale bytom K. XX,
Z. H.,

je v i n n ý , ž e

v obci Meliata , okres Rožňava a inde v dobe od mesiaca január 2017 do septembra 2018 vrátane si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť , ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. voči svojmu synovi K. I. F., nar. 08.01.2001, pričom rozsudkom Okresného súdu Košice- okolie v konaní o zvýšenie výživného pod č. 9P/323/2010 zo dňa 06.07.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2012 bola určená výška výživného mesačne sumou 50 € vždy do 20- dňa v mesiaci vopred do rúk matky J. D., trvalé bydlisko I.Ľ. Č.. XXX, okres Košice- okolie, čím takto dlhuje na výživnom J. D. sumu vo výške 1012 €

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona

4T/7/2018-130-

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 / desať / mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť / mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor pre Košice - okolie podal na vyššie menovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Trestné konanie proti obžalovanému súd vykonal ako konanie proti ušlému, nakoľko obžalovaný sa dlhodobo zdržiava na území v Českej republike na neznámom mieste, čo vyplýva z výsledkov zistení právnej pomoci .

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že si je vedomý neplatenia výživného na svojho maloletého syna , ktoré mu bolo určené rozsudkom tunajšieho súdu , prejavil ochotu výživné platiť potom ako sa zamestná. Uviedol, že musí sa podrobiť operačnému zákroku, lebo mal zlomený ukazovák , kvôli čomu prišiel aj o zamestnanie. Ďalej uviedol, že využíva svojho práva a vypovedať k veci nebude. K osobným pomerom vypovedal, že žije v rodinnom dome K. Č.. XX spolu so svojim bratom Janom. Dom vlastnícky má patriť ich matke. Uviedol, že v súčasnej dobe / 1.12.2017/ je nezamestnaný, nepoberá žiadne sociálne dávky a nemá žiadny príjem. V čase výsluchu údajne už bol jeden rok nezamestnaný a naposledy pracoval v českej republike v Kladne, v spoločnosti Q., prácu mu mala sprostredkovať pracovná agentúra E. B. I. Č. W.. Pracoval tam ako bežný robotník / operátor / s mesačným príjmom 20.000 Kč. Pracovný pomer v tejto spoločnosti neukončil zo svojho podnetu , ale bol prepustený agentúrou za to, že je dlhodobo práceneschopný.

Svedkyňa J. D. vypovedala k neplneniu vyživovacej povinnosti na syna Miroslava . Podľa rozsudku Okresného súdu Košice- okolie je obžalovaný povinný platiť výživné vo výške 50 Eur mesačne počínajúc dňom 19.10.2010. Vyživovaciu povinnosť si neplní od januára 2017 až doposiaľ a v priebehu tohto obdobia len jedenkrát uhradil výživné v nižšej sume, bolo to poštovou poukážkou vo výške 38 Eur. V júly roku 2018 zaslal synovi finančnú sumu vo výške 130 Eur, ktoré boli darom a tieto peniaze boli určené na kúpu mobilného telefónu. Úplne náhodou

4T/7/2018-131-

sa dozvedela , že otec poslal synovi finančné prostriedky - údajne išlo o výživné, ktoré mu však zaslal prostredníctvom inej osoby. S obžalovaným je v kontakte len prostredníctvom sociálnych sietí , obžalovaný nechce uviesť miesto , kde sa na území Českej republiky zdržiava a údajne tam má bývať so svojou matkou a bratom niekde v ubytovni. Ďalej uviedla, že obžalovaného vyzývala na platenie výživného , nakoľko za celý život ich maloletého syna platil výživné zhruba v období len dvoch rokov, pričom syn bude mať čoskoro 18 rokov. Naposledy obžalovaný tvrdil , že platiť výživné bude potom, čo si nájde zamestnanie, čo v súčasnosti nie je možné, podrobil sa operácii ruky v českej republike, za ktorú musí zaplatiť peniaze, lebo údajne nie je poistený a nemá zdravotný preukaz poistenca, ktorý si bol vybavovať na území Slovenskej republiky. Pre neplatenie výživného je voči obžalovanému vedená exekúcia, avšak žiadne peniaze vymožené neboli. Čo sa týka úrazu ruky , pre ktorú obžalovaný pracovať nemôže svedkyňa vypovedala, že sa mal údajne pobiť s inou osobou a podľa nej je nepravdepodobné, žeby išlo o pracovný úraz, lebo v takom prípade by pracovný pomer ukončený nebol.

Skutkový stav bol objektivizovaný nasledujúcimi listinnými dôkazmi :

Podľa rozsudku Okresného súdu Košice- okolie 9P/323/2010 zo dňa 06.07.2012 je obžalovaný povinný prispievať na výživu maloletého K. I. F., nar. XX.XX.XXXX počnúc dňom 19.11.2010 sumou 50 Eur. Dĺžne výživné za obdobie od 01.10.2009 do 30.06.2012 vo výške 1.305,04 Eur súd povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným.

Zo spisu tunajšieho súdu 9P/174/2016 súd zistil, že matka podala návrh na zvýšenie výživného na maloletého v roku 2016 , konanie doposiaľ nebolo uskutočnené , súdu sa nepodarilo zistiť miesto súčasného pobytu obžalovaného na území Českej republiky a to aj cestou právnej pomoci. Z vyjadrenia spoločnosti Q. J. , ktoré jej založené v tomto spise vyplýva, že obžalovaný v tejto spoločnosti nebol nikdy zamestnaný.

Zo spisu tunajšieho súdu 3T 191/2013 bolo zistené, že obžalovaný bol uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, pretože neprispieval na výživu maloletého v období od 20.06.2012 do 31.07.2012. Podľa uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 03.03.2017 sa obžalovaný v skúšobnej dobe stanovenej mu týmto trestným rozkazom osvedčil. Z predmetného spisu bolo zistené, že obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi od mesiaca 7/2001 do 3/2003 a v

období od 01/2005 do 06/2005 a v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava je vedený do 15.07.2013 . V tomto konaní bol na menovaného vydaný príkaz na zatknutie , nakoľko mu nebolo možné trestný rozkaz doručiť , po jeho zatknutí čo bolo dňa 24.7.2014 tento vypovedal , že pracuje mimo územia Slovenskej republiky a to v Českej republike , kde sa aj zdržiava a oznámil súdu adresu prechodného bydliska.
4T/7/2018-132-

Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 07.02.2018 obžalovaný nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke a v evidencii uchádzačov o zamestnanie a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava je vedený od 12.05.2017 . Podľa správy Sociálnej poisťovne obžalovaný je vedený v registri poistencov ako zamestnanec v pracovnom pomere v období od 03.04.1996 do 23.05.1996 a ako zamestnanec - dohodár od 02.10.2008 do 22.12.2008.

Podľa oznámenia starostu obce K. zo dňa 09.02.2018 obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu v obci K. Č..N..XX, avšak už viac ako 10 rokov žije mimo obce , pravdepodobne na území Českej republiky.

Z výsledkov šetrenia OR PZ v Rožňave k pobytu obžalovaného bolo zistené , že ten sa v miestne trvalého bydliska nezdržiava, odišiel na neznáme miesto a naposledy bol vidенý v obci dňa 10.12.2017 starostom obce, ktorý sa s ním zhováral. Od starostu bolo zistené, že z rodinného domu s obžalovaným odišiel aj jeho brat a matka.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov si neplnil z neobľúbenej zákonnú povinnosť vyživovať iného. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná jeho samotnou výpoveďou z prípravného konania , výpoveďou svedkyne J. D. a tiež obsahom listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní. Dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú .Obžalovaný svojím laxným prístupom k plneniu si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti a to predovšetkým zavinenou stratou pracovnej pozície tým, že nie je napojený na zdravotný poisťovací systém a v prípade akejkoľvek poruchy zdravia mu nemôže byť hrazené zdravotné poistenie , ktoré by mu zabezpečilo finančný príjem , ktorý by mu umožňoval prispievať na výživné.

Z výsledkov dokazovania taktiež plynie, že obžalovaného prístup k plateniu výživného je nezodpovedný , o čom svedčí aj skutočnosť , že v evidencii uchádzačov o zamestnanie na území Slovenskej republiky je vedený len formálne , nakoľko sa dlhodobo a to už cca 10 rokov zdržiava na území Českej republiky , kde má údaje pracovať. Je zrejmé, že si tam musí zabezpečovať aj zdroj finančných prostriedkov na úhradu bývania a svoje výživné. V súvislosti s výpoveďou obžalovaného z prípravného konania nemožno vyvodit' záver o jeho absolútnej neschopnosti objektívne pracovať alebo nedostatku pracovných príležitostí nájsť si prácu , hoci len vo forme brigádnickej činnosti. Je zrejmé, že obžalovaný sa plateniu výživného dlhodobo vyhýba , preukázateľne výživné neplatil od roku 2002 do roku 2012 , ako je

4T/7/2018-133-

to zrejme z vyššie citovaného trestného rozkazu a taktiež za žalované obdobie január 2017 až september 2018.

Pri ukladaní trestu súd postupoval v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom nezistil poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Pokiaľ hodnotil osobu obžalovaného , tento nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Podľa odpisu registra trestov bol v minulosti viackrát súdne trestaný , väčšinu odsúdení má zahladenú, no ide o osobu s bohatou kriminálnou minulosťou , boli mu uložené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. V posledných desiatich rokoch bol odsúdený aj na území Českej republiky, konkrétne rozsudok Okresného súdu České Budějovice sp.zn. 31T 140/2009 , kedy bol uznaný z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona .

Okresný súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý mu súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov zohľadňuje zistené okolnosti prípadu , stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice - okolie.